

Zitting 1980–1981

16 664

Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten; 's-Gravenhage, 7 november 1980

B

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 20 januari 1981

Bij kabinetsmissive van 5 december 1980, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Financiën en de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten, met toelichtende nota.

1. De Raad van State heeft tegen de onderwerpelijke overeenkomst, welke in de plaats treedt van de in 1967 tussen Nederland en het Verenigd Koninkrijk gesloten overeenkomst, geen bedenkingen. Met de nieuwe overeenkomst wordt, naast onder meer een nauwere aansluiting aan het OESO-modelverdrag van 1977, in hoofdzaak beoogd het tegengaan van het oneigenlijk gebruik dat – ten nadele van de Britse fiscus – wordt gemaakt van het dividendartikel sedert de wijziging daarvan bij het Protocol van 22 maart 1977. De Staatssecretaris van Financiën heeft in de vergadering van de Tweede Kamer van 3 december 1980 bij gelegenheid van de behandeling van het ontwerp van wet tot goedkeuring van de met de Republiek Korea

gesloten belastingovereenkomst (Handelingen, bladzijde 1838) de onderwerpelijke overeenkomst op dit punt terecht een belangrijke ontwikkeling genoemd in de bestrijding van een bepaalde vorm van «tax routing», te weten het onderbrengen door niet in Nederland wonende personen van hun deelnemingen in Britse vennootschappen in een Nederlandse holding om aldus recht te kunnen doen op de (halve) «tax credit», welke de Nederlands-Britse overeenkomst sedert 1977 aan Nederlandse lichamen met een deelneming in Britse vennootschappen toekent.

2. Met betrekking tot de toelichtende nota bij de onderwerpelijke overeenkomst merkt de Raad het volgende op. In deze nota wordt gesteld dat de in artikel 10 van de Overeenkomst neergelegde gewijzigde dividendregeling een nauwkeurige omschrijving geeft van het oneigenlijk gebruik dat door de wijziging bestreden wordt. Het college vraagt zich af of deze stelling niet te ver gaat. Het is immers moeilijk te omschrijven wat onder «oneigenlijk gebruik» moet worden verstaan. In genoemd artikel is door het stellen van een aantal criteria vastgelegd wanneer een Nederlands lichaam de (halve) «tax credit» niet zal genieten, doch naar het oordeel van de Raad is, aangezien de gestelde criteria arbitrair zijn, moeilijk vol te houden dat in alle

gevallen welke binnen deze criteria vallen van oneigenlijk gebruik sprake is, zoals ook niet vaststaat dat in alle gevallen welke daarbuiten vallen de aanspraak op de «tax credit» steeds in overeenstemming is met de bedoeling van het dividendartikel en de bepalingen van de desbetreffende belastingwet. Dat dit laatste ook de mening van de partijen bij de onderwerpelijke overeenkomst is blijkt uit de toelichtende nota waar wordt opgemerkt dat met de Britse administratie is overeengekomen dat wanneer de toepassing van de regeling aanleiding zou geven tot het vermoeden dat het oneigenlijk gebruik van artikel 10 van de overeenkomst door de wijziging toch nog niet voldoende kan worden bestreden, de besprekingen zullen worden heropend om te zoeken naar andere wegen die wel naar het beoogde doel voeren.

In de hiervoor bedoelde vergadering van de Tweede Kamer merkte de Staatssecretaris op dat bij het streven naar het tegengaan van oneigenlijk gebruik van belastingverdragen moet worden gewaakt voor formuleringen welke tot «overkill» kunnen leiden. De Raad vertrouwt er op dat dit ook bij eventuele toekomstige nieuwe besprekingen als hiervoor bedoeld een uitgangspunt zal zijn en dat derhalve een nog mogelijk gebleken oneigenlijk gebruik alleen indien de ernst daarvan dit rechtvaardigt en een bevredigende omlijning mogelijk is tot nadere wijziging van de overeenkomst zal leiden.

3. De Raad heeft in de toelichtende nota een vermelding gemist van hetgeen is bepaald in de tweede volzin van het vijfde lid van artikel 11 van de onderwerpelijke overeenkomst. Naar het voorkomt gaat het hier eveneens om een nieuwe tegen oneigenlijk gebruik gerichte bepaling.

Voorts ware bij de opmerking in de toelichtende nota dat het bestrijden van het ontgaan van belasting ook heeft voorgezeten bij de bepaling van artikel 21, eerste lid, nader te geven welke wijze van ontgaan hier wordt bedoeld.

4. De niet tegen oneigenlijk gebruik gerichte bepalingen welke wijzigingen ten opzichte van de bestaande overeenkomst inhouden zijn naar het oordeel van de Raad wat sober toegelicht. Zo heeft het college een toelichting gemist op de niet-opneming van het bepaalde in het vierde lid van artikel 8 van de bestaande overeenkomst inzake de toerekening van de winst van levensverzekeringmaatschappijen en op het derde lid van artikel 8 van de nieuwe overeenkomst betreffende de winsttoerekening bij scheep- en luchtvaartmaatschappijen.

5. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State moge U in overweging geven goed te vinden dat de onderwerpelijke overeenkomst wordt overgelegd aan de beide Kamers der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President
van de Raad van State,
W. Scholten